

kerneeksplosioner. Videnskabsmændene har stærkt divergerende opfattelser på dette punkt, men der er ingen tvivl om, at krigsførelse med atomvåben ville indebære frygtelige og uoverskuelige farer for menneskeheden. Vi befinder os nu i en situation, som ikke kan vare ved. Vi er ved en korsvej, og hvis vi ikke vælger rigtigt, kan vi meget let af begivenhederne blive ført dertil, hvor vi ikke længere har noget valg. I dette øjeblik er der tre stormagter, der vides at besidde atomvåben. Er det sandsynligt, at disse tre magter for bestandigt vil have en slags monopol på atomvåben? Historien siger os, at ingen stormagt ønsker at være mindre effektivt rustet end de andre. Som en frygtelig konsekvens må vi imødesee en fremtid, i hvilken mange lande er bevæbnet med kernevåben. Dette ville i alvorlig grad forhøje risikoen for krigsførelse med atomvåben, og vi ville være inde på en vej, som fører til gensidig ødelæggelse. Det er vort ansvar over for den nuværende og fremtidige generationer at vælge den modsatte vej og prøve at forhindre atomkrig ved at forbyde og afskaffe kernevåben under passende international kontrol. Men omend en krig med kernevåben er det mareridt, som skræmmer menneskeheden, er det lige så vigtigt, at vi ikke bliver hypnotiseret til at tabe den kendsgerning af syne, at såkaldte konventionelle krige også kan føre til frygtelig ødelæggelse. Selv en krig uden kernevåben kunne resultere i udslettelse af praktisk talt alle storbyer i verden. Ikke blot atomkrig, men enhver form for krig er menneskehedens fjende. Hvis vi ønsker at forhindre krig, må problemet finde sin løsning i effektiv, eller jeg vil hellere kalde det tillidvækkende kontrol. Jeg vil gerne pointere, at uden tilstrækkelige og i deres virkning tillidvækkende kontrolforanstaltninger kan vi en skønne dag befinde os i en situation, hvor nogle lande mistænker et eller flere af de andre lande for ikke at have overholdt nedrustningsaftalens bestemmelser. Hvis det da ikke er muligt gennem et kontrolsystem at konstatere, om dette er sandt eller ikke, vil mistanken vokse, og en situation opstå, som er endnu farligere, end hvis der slet ingen nedrustningsaftale havde været. Det er derfor nødvendigt at finde veje og midler til at oprette et kontrolsystem, som på den ene side ikke overdriver

udøvelsen af kontrollen, men som på den anden side er af en sådan gyldighed, at menneskene kan være sikre på, at nedrustningsprocessen foregår i henhold til overenskomster.

Til slut vil jeg gerne understrege nødvendigheden af at overveje, hvad der skal gøres for at opretholde international lov og orden i en afrustet verden. Ifølge de fremsatte forslag skulle landene have ret til at holde politistyrker. Det vil være nødvendigt at kende arten og størrelsen af sådanne styrker. Det er blevet nævnt adskillige gange i denne debat, at en krig — specielt en atomkrig — kan bryde ud ved en fejltagelse eller ved et uheld. Dette er muligt, skønt historien ikke frembyder eksempler herpå. Men der er andre årsager til, at krige kan udbryde, årsager som ofte forekommer i historien. Næmlig når individer eller grupper af individer i begivenhedernes forløb griber magten i et land og gør det med aggressive hensigter. Vi husker kun alt for godt, hvordan onde magter på denne måde fremkaldte den anden verdenskrig. Det er påkrævet i en nedrustet verden at have en international styrke, som kan yde beskyttelse mod sådanne aspirationer. En nedrustet verden uden en international styrke ville være i omtrent den samme situation som et land, der har afskaffet dets politistyrke i det idealistiske håb, at alle borgerne ville adlyde loven, så at en politisktion aldrig ville være nødvendig. Dette er — i hvert fald i øjeblikket — ønsketænkning. Det forstod man, da De Forenede Nationer skabtes, og det førte til bestemmelserne i pagten om oprettelsen af en international styrke.

Der er mange, der har understreget, at det vil blive vanskeligt at gennemføre disse høje ideer om nedrustning. Vanskelighederne er der ganske rigtigt, og der ligger en svær opgave foran os. Vi håber, at timagtskomiteen vil være i stand til at overvinde vanskelighederne, og at De Forenede Nationer vil vise sig i stand til at leve op til sit ansvar i dette livsvigtige spørgsmål. Der hviler et stort ansvar på hver af os til at gøre vort yderste for at fremme nedrustningssagen, så at vi en dag vil opleve en virkelig nedrustet verden, hvor folkene er beskyttet gennem et internationalt system af lov og orden.